

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (เรียงลำดับตามความต้องการหรือความสำคัญ)

๑) ชื่อผลงาน

๑.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : การดำเนินการแก้ต่างคดีแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ พ ๓/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๓๘/๒๕๖๒ ของศาลจังหวัดระนอง โดยโจทก์ได้ฟ้องกรมทางหลวงเป็นจำเลย เรื่อง สิทธิครอบครอง และเพิกถอนคำคัดค้านการออกโฉนดที่ดิน

๑.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : การดำเนินการฟ้องคดีแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ พ ๒๕๓/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ พ ๓๙๙/๒๕๖๓ ของศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ กรมทางหลวง โจทก์ได้ฟ้องจำเลย เรื่อง ที่ดิน สิทธิครอบครอง และเพิกถอนเอกสารสิทธิ

๑.๓) ผลงานลำดับที่ ๓ : การดำเนินการแก้ต่างคดีปักร่อง คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๔/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๗๓/๒๕๖๕ ของศาลปักร่องกลาง โดยผู้ฟ้องคดี ได้ฟ้องกรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกร่วม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง เรียกค่าทดแทนการเดินทางคืนอสังหาริมทรัพย์เพิ่ม

๒) ระยะเวลาที่ดำเนินการ

๒.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ – เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

๒.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ – มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๒.๓) ผลงานลำดับที่ ๓ : พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ – กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๓) สัดส่วนในการดำเนินการเกี่ยวกับผลงาน

- ผลงานลำดับที่ ๑ : ตนเองปฏิบัติ ร้อยละ ๘๐

รายละเอียดผลงาน ตรวจสอบเอกสารและข้อเท็จจริงตามคำฟ้อง จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตาม ระเบียบราชการ รวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ในการแก้ต่างคดีประสานงานกับเจ้าหน้าที่และพนักงาน อัยการในการทำคำให้การโดยแบ่งคำฟ้อง จัดทำอุทธรณ์คดี

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วน ผลงานของผู้ มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
นางศิริพร เทียนดា	เกษยณอยุ ราชการ	ร้อยละ ๒๐	พิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งความเห็น ตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ ในฐานะ ผู้บังคับบัญชา

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (ต่อ)

- ผลงานลำดับที่ ๒ : ตนเงองปฏิบัติ ร้อยละ ๘๐

รายละเอียดผลงาน ตรวจสอบรวมเอกสารและข้อเท็จจริง จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามระเบียบราชการ รวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ในการพ้องคิดเพ่ง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และพนักงาน อัยการในการดำเนินการพ้องคิดเพ่ง ดำเนินคดีในระหว่างพิจารณาของศาล เปิกความเป็นพยานในศาล จัดทำคำแก้วอุธรณ์ และจัดทำคำคดค้านการขออนุญาตภัยคดีของจำเลย

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วน ผลงานของผู้ มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
นางศิริพร เทียนดា	เกษยณอายุ ราชการ	ร้อยละ ๒๐	พิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งความเห็น ตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ ในฐานะ ผู้บังคับบัญชา

- ผลงานลำดับที่ ๓ : ตนเงองปฏิบัติ ร้อยละ ๘๐

รายละเอียดผลงาน ตรวจสอบเอกสารและข้อเท็จจริงตามคำฟ้อง จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามระเบียบราชการ รวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ในการแก้ต่างคดีปกครอง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และ พนักงาน อัยการในการทำคำให้การโดยแยกคำฟ้อง และดำเนินคดีในระหว่างพิจารณาของศาล

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วน ผลงานของผู้ มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
นางศิริพร เทียนดា	เกษยณอายุ ราชการ	ร้อยละ ๒๐	พิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งความเห็น ตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ ในฐานะ ผู้บังคับบัญชา

๔) ข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (จำนวน ๑ เรื่อง)

เรื่อง แนวทางการกำหนดค่าทดแทนการเงินคืนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นธรรม ศึกษารณีที่ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษายกฟ้อง

แบบเสนอเค้าโครงเรื่องโดยสรุปของผลงานและข้อเสนอแนวคิดการพัฒนา

หรือปรับปรุงงาน

(กรณีเลื่อนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ)

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การดำเนินการแก้ต่างคดีแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ พ ๗/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ ๒๓๘/๒๕๖๒ ของศาลจังหวัดระนอง โดยโจทก์ได้ฟ้องกรรมทางหลวงเป็นจำเลย เรื่อง สิทธิครอบครอง และเพิกถอนคำคัดค้าน การออกโฉนดที่ดิน

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

คดีนี้ โจทก์กล่าวอ้างในคำฟ้องว่าตนเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เลขที่ ๒๘๓๙ เลขที่ดิน ๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาคา อำเภอจะเมอร์ จังหวัดระนอง เนื้อที่ประมาณ ๗ ไร่ ๓ งาน ๒๓ ตารางวา โดยโจทก์ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดระนอง และเจ้าพนักงานที่ดินได้รับวัดที่ดินพิพาท ดังกล่าว แต่จำเลยโดยแขวงทางหลวงลงได้คัดค้านແเนาเขตที่ดินที่โจทก์ขอรังวัด เนื่องจากที่ดินพิพาทบางส่วน เป็นที่ดินสงวนของกรรมทางหลวงตามประกาศกระทรวงคมนาคม การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการตัดเยียด สิทธิของโจทก์ จึงขอให้ศาลพิพากษาว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดิน และให้จำเลยไปถอนคำคัดค้านในการรังวัด ที่ดินเพื่อออกโฉนดที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว ผู้เข้ารับการประเมินได้ร่วบรวมข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เสนอความเห็นเพื่อให้สำนักงานอัยการจังหวัดเพชรบูรณ์แก้ต่างคดีแพ่ง ให้กรรมทางหลวง ซึ่งผู้เข้ารับการประเมินได้ไปพบพนักงานอัยการเพื่อจัดทำคำให้การเสนอต่อศาล

ต่อมาศาลจังหวัดระนองได้มีคำพิพากษาว่า โจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๒๘๓๙ เลขที่ดิน ๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลนาคา อำเภอจะเมอร์ (อำเภอสุธรรมราษฎร์) จังหวัดระนอง ให้จำเลยถอนคำคัดค้านในการนำรังวัดที่ดินเพื่อออกโฉนดที่ดินในที่ดินดังกล่าวของโจทก์ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ระนอง ฉบับลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๘ หากจำเลยไม่ปฏิบัติให้อำนาจพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย กับให้จำเลยใช้ ค่าฤทธิ์ตามเงื่อนไขที่กำหนดค่าท่านายความ ๒๙,๐๐๐.๐๐ บาท และค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินคดี ๕,๐๐๐.๐๐ บาท ผู้เข้ารับการประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่าคำพิพากษาของศาลจังหวัดระนองดังกล่าว ยังคลาดเคลื่อนทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย จึงได้ร่วบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามประเด็นในคำพิพากษา ของศาล และชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายจัดส่งให้พนักงานอัยการเพื่ออุทธรณ์คดีต่อไป

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาแก้เป็นว่าให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๒๘๓๙ เลขที่ดิน ๖ ตำบลนาคา อำเภอจะเมอร์ จังหวัดระนอง ที่ออกทับซ้อนที่สงวนของจำเลยเนื้อที่ ๓ ไร่ ๓ งาน ๗๗.๐๗ ตารางวา บริเวณที่ระบายน้ำสีแดง ตามแผนที่พิพากษาเอกสารหมาย จล.๑ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอันดังนั้น ค่าฤทธิ์ตามเงื่อนไขทั้งสองศาลให้เป็นพับ โดยศาลมเห็นว่าที่พิพากษาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่สงวนของกรรมทางหลวง แม้ไม่มีป้ายปิดประกาศแสดงความเป็นพื้นที่สงวนติดไว้ในบริเวณดังกล่าวเพื่อให้ประชาชนทราบว่าเป็นที่ดิน สงวนไว้สำหรับที่หลวงเพื่อใช้ในราชการ ก็ถือได้ว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเพณีสืบทอดกันมา ใช้ เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ตามประวัติกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๓) และการที่นายหมวด ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทและนำที่ดินไปขอเอกสารสิทธิหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) โดยไม่มีครัดค้าน การที่เจ้าพนักงานที่ดินระบุว่าไม่มีผู้คัดค้านและที่ดินไม่เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์หรือป่าสงวน จึงเป็นการเสนอข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและเอกสารราชการ การออกหนังสือรับรองการทำ ประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ให้แก่อนายหัว进取โดยมีที่ดินเนื้อที่ ๓ ไร่ ๓ งาน ๒๓ ตารางวา มีขอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการออกทับซ้อนกับที่ดินเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

คดีนี้ ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาดำเนินการจัดทำความเห็นเสนออธิบดีกรมทางหลวงขอให้สำนักงานอัยการจังหวัดระนองดำเนินการแก้ต่างคดีแพ่งให้กรมทางหลวง โดยผู้เข้ารับการประเมินต้องดำเนินการจัดทำสรุปข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการจัดทำคำให้การแก้ต่างคดี และต้องศึกษาพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายประกอบด้วย ประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แนวคิดพิพากษาศาลฎีกา และรวมเอกสารหลักฐานที่มีน้ำหนักเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี และผู้เข้ารับการประเมินได้ไปพบพนักงานอัยการจังหวัดระนอง เพื่อจัดทำคำให้การ เมื่อศาลจังหวัดระนองได้พิพากษาให้กรมทางหลวงแพ้คดี ผู้เข้ารับการประเมินต้องศึกษาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากที่ปรากฏในศาลชั้นต้น จนค้นพบเอกสารที่ใช้ในการอุทธรณ์ และได้จัดทำคำอุทธรณ์ตัวเองคำพิพากษาศาลในทุประเทศ จนศาลอุทธรณ์ภาค ๕ มีคำพิพากษาให้กรมทางหลวงชนะคดี

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

คดีนี้สามารถนำความรู้เกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีไปพัฒนาเป็นแนวทางการจัดทำคำให้การคดีแพ่ง ซึ่งรวมถึงแนวทางการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นกระบวนการ บูรณาการ การดำเนินคดีของรัฐ รวมถึงสามารถนำไปพัฒนาจัดทำแนวทางการดำเนินคดี แนวทางการสืบพยาน แนวทางการประสานงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่ซับซ้อนซึ่งจะต้องจัดทำให้สอดคล้องกับลักษณะงานของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง เพื่อให้แต่ละส่วนงานมีความรู้ ความเข้าใจ ภารกิจงานของตน และสามารถตอบสนองต่อภารกิจและรักษาประโยชน์ของกรมทางหลวงได้ เมื่อศาลมีพิพากษาให้กรมทางหลวงชนะคดี กรมทางหลวงได้ที่ดินพิพากลับคืนมาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ อีกทั้ง ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงได้ต่อไป

**ข้อผลงานลำดับที่ ๒ การดำเนินการฟ้องคดีเพ่ง คดีหมายเลขคดีที่ พ ๒๕๓/๒๕๖๗ คดีหมายเลขคดีที่ พ ๓๔๙/๒๕๖๗
ของศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ กรมทางหลวง โจทก์ ได้ฟ้องจำเลย เรื่อง ที่ดิน สิทธิครอบครอง และเพิกถอนเอกสารสิทธิ์**

(๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

คดีนี้มีที่มาจากการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งการสอบสวนเบรียบเทียบ การต้อแย้งสิทธิในที่ดินที่ขอร้องวัดออกโฉนดที่ดิน กรณีที่กรมทางหลวงได้ยื่นคำขอร้องวัดออกโฉนดที่ดินตาม หลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๖๐๘/๕๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เนื้อที่ ๒๐ - ๓ - ๗๐ ไร่ ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาดำเนินการสอบสวนเบรียบเทียบตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และมีคำสั่งการออกโฉนดที่ดินให้กับ กรมทางหลวงผู้ขอออกโฉนดในส่วนที่พิพาท เนื่องจากปรากฏจากการสอบสวนว่า กรมทางหลวงมีได้ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท และเป็นที่ดินที่ผู้ดัดค้านมีพยานหลักฐานอันเชื่อว่า เป็นผู้ครอบครองที่ดินบริเวณ พิพาท หากกรมทางหลวงไม่พอใจ และเห็นว่า กรมทางหลวงเป็นผู้มีสิทธิในที่ดิน ก็ให้ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม หรือถ้าเห็นว่า การสั่งการของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้ไปฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ทั้งนี้ ภายในการหนังสือสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ถ้ามีได้มี การฟ้องคดี หรือมีได้นำสำเนาคำฟ้องมาแสดงภายในกำหนดจะได้ดำเนินการตามที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สั่งการไว้ต่อไป ผู้เข้ารับการประเมินจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว พบร่วมกับที่ดินในบริเวณพิพาท เนื้อที่ ประมาณ ๗ - ๐ - ๗๔.๑ ไร่ ซึ่งผู้ดัดค้าน (จำเลยคดีนี้) อ้างว่า เป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ ในที่ดินบริเวณ พิพาท กรมทางหลวงได้ชี้อีกที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส. ๓ เลขที่ ๖๐๘/๕๔ หมู่ ๙ ๓ เล่ม ๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เนื้อที่ จำนวน ๒๑ - ๓ - ๗๐ ไร่ มาจาก จ.ส.ต. นานะ จันคงนา ปรากฏตามหลักฐานหนังสือสัญญาแบ่งขาย และได้ลงทะเบียนครอบครองฉบับรวมที่ดิน แล้ว รวมทั้งได้จดแจ้งทะเบียนครอบครองที่ดินเลขที่ ๖๐๘/๕๔ เป็นที่ลูกรัง เนื้อที่ ๒๐ - ๓ - ๗๐ ไร่ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ มีชื่อ กรมทางหลวง แผ่นดิน เป็นผู้ครอบครอง และปัจจุบัน เป็นที่ดินส่วนของกรมทางหลวง ที่ดินบริเวณพิพาทจึงเป็นที่ดินของกรมทางหลวง กรมทางหลวงจึงเป็นผู้ถูกโต้แย้งสิทธิในที่ดินพิพาทดังกล่าว และตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ ดังนั้น เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ได้สั่งการดัดแปลง โฉนดที่ดินให้กับกรมทางหลวง (ผู้ขอ) เฉพาะส่วนที่พิพาทกับผู้ดัดค้าน (จำเลยคดีนี้) และเจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัดเพชรบูรณ์ได้แจ้งเป็นหนังสือให้กรมทางหลวงทราบแล้ว กรมทางหลวงจึงต้องดำเนินการฟ้องต่อศาลภัยใน กำหนดหักสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าว ผู้เข้ารับการประเมินได้รวมรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เสนอความเห็นให้ฟ้องคดีเพ่งภายในกำหนดเวลาเพื่อให้ศาลพิพากษาว่า ที่ดิน พิพาทเป็นที่ดินของกรมทางหลวง และขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เลขที่ ๑ ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ของจำเลย

ต่อมาศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีคำพิพากษาว่า โจทก์มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทตามเอกสารหมาย จส.๑ แผ่นที่ ๒ ส่วนที่ทับซ้อนกันตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๖๐๘/๕๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้จำเลยถอนคำคัดค้านการออกโฉนดที่ดินในที่ดินดังกล่าว หากจำเลย ไม่กระทำการ ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา ห้ามจำเลยและบริหารเข้าไปเกี่ยวข้องกับที่ดินแปลงดังกล่าว และให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก) เลขที่ ๑ ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัด เพชรบูรณ์ กับให้จำเลยใช้ค่าใช้จ่ายตามเงื่อนไขที่ดิน ๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท ส่วนค่าใช้จ่าย

ในการดำเนินคดีไม่กำหนดให้ จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้เข้ารับการประเมินได้จัดทำคำแก้อุทธรณ์ของจำเลย

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยขออนุญาตภรรยา และยื่นฎีกา ผู้เข้ารับการประเมินได้ดำเนินการขอให้คัดค้านการขออนุญาตภรรยาคดีของจำเลย

ศาลภรรยา เห็นว่าภรรยาของจำเลยไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ศาลภรรยาควรวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ เนื่องจากไม่เป็นปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับประโยชน์สาธารณะหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน และไม่เป็นกรณีที่การวินิจฉัยของศาลภรรยาจะเป็นการพัฒนาการตีความกฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยภรรยา ยกคำร้อง และไม่รับภรรยาของจำเลย คืนค่าขั้นศาลชั้นภรรยาทั้งหมดให้แก่จำเลย ค่าฤชาธรรมเนียมอื่นนอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ

(๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

คดีนี้ ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาดำเนินการจัดทำความเห็นเสนออธิบดีกรมทางหลวงขอให้สำนักงานอัยการจังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการฟ้องคดีแพ่งให้กรมทางหลวง โดยผู้เข้ารับการประเมินต้องดำเนินการจัดทำสรุปข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการจัดทำคำฟ้องคดีแพ่ง และต้องศึกษาพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ประกอบด้วย ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายปกครอง แนวคำพิพากษาศาลภรรยา และรวมเอกสารหลักฐานที่มีน้ำหนักเป็นประโยชน์ต่อรุปคดีซึ่งเป็นเอกสารตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๙ และผู้เข้ารับการประเมินได้ไปพบพนักงานอัยการเพื่อจัดทำคำให้การและเป็นพยานเบิกความต่อศาล เมื่อศาลได้พิจารณาพยานหลักฐานที่กรมทางหลวงนำเสนอ จึงได้พิพากษาให้โจทก์มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพากษา และให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓. ก) เลขที่ ๑ ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ของจำเลย เมื่อจำเลยได้อุทธรณ์คำพิพากษา ผู้เข้ารับการประเมินได้จัดทำคำแก้อุทธรณ์ของจำเลย และเมื่อจำเลยขออนุญาตภรรยา ผู้เข้ารับการประเมินต้องศึกษาข้อกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และกฎหมายปกครอง เพื่อคัดค้านการขออนุญาตภรรยาคดีของจำเลย ซึ่งศาลภรรยาได้มีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยภรรยา ยกคำร้อง และไม่รับภรรยาของจำเลย

(๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

คดีนี้สามารถนำความรู้เกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีไปพัฒนาแนวทางการจัดเตรียมการฟ้องคดีแพ่ง ซึ่งรวมถึงแนวทางการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพื่อให้มีความสอดคล้องกับ แนวทางการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นกระบวนการ บูรณาการ การดำเนินคดีของรัฐรวมถึงสามารถนำไปพัฒนาจัดทำแนวทางการดำเนินคดี แนวทางการสืบพยาน แนวทางการประสานงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่ซับซ้อน ซึ่งจะต้องจัดทำให้สอดคล้องกับลักษณะงานของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง เพื่อให้แต่ละส่วนงานมีความรู้ ความเข้าใจ ภารกิจงานของตน และสามารถตอบสนองต่อภารกิจและรักษาประโยชน์ของกรมทางหลวงได้ เมื่อศาลมีพิพากษาให้กรมทางหลวงชนะคดี กรมทางหลวงได้คืนที่ดินพิพากษาทั้งกล่าวเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางราชการ อีกทั้ง ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงได้ต่อไป

ข้อผลงานลำดับที่ ๓ การดำเนินการแก้ต่างคดีปักครอง คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๔/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๗๓/๒๕๖๕ ของศาลปกครองกลาง โดยผู้ฟ้องคดี ได้ฟ้องกรรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกร่วม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง เรียกค่าทดแทน การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพิ่ม

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๒๙ ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ได้ฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๔/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๗๓/๒๕๖๕ โดยอ้างว่ากรรมทางหลวง ได้ดำเนินการเวนคืนที่ดินตามพระราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ หมายเลข ๖ สายบางปะอิน – นครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๖ ในท้องที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสระบุรี และ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ฟ้องคดีถูกเวนคืนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๙๒๙ (ท๑๒๒) ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่ ๔ - ๐๑ - ๒๒ ไร่ ถูกเวนคืนเนื้อที่ ๔ - ๐ - ๒๕ ไร่ หลังจากเวนคืนแล้วมีเนื้อที่ดินคงเหลือ ๘๗ ตารางวา และถูกเวนคืนสิ่งปลูกสร้างบ้านที่อยู่อาศัย และต้นไม้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการกำหนดค่าทดแทนไม่ถูกต้อง และไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติฯ ด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงฟ้องขอให้กรรมทางหลวง จ่ายเพิ่มค่าทดแทนที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง ต้นไม้ ค่าทดแทนที่ดินในส่วนที่เหลืออย่างมากจากการถูกเวนคืนที่ดินและใช้ การไม่ได้ ค่าทดแทนการขาดประโยชน์ต่อการใช้บ้านอย่างลืมเชิง ค่าทดแทนในการขยาย ค่าใช้จ่ายในการหา แหล่งพักพิง รวมเป็นเงิน ๒๕,๘๘๓.๐๐ บาท ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาดำเนินการแก้ต่างคดี จัดทำ สรุปข้อเท็จจริงประกอบด้วยข้อกฎหมาย เอกสารจากสำนวนคดีอื่นๆ ที่ถูกเวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้ ศึกษา แนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการ เพื่อจัดทำคำให้การต่อเย็นในประเด็น การเวนคืนดังกล่าว ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพื่อจัดทำคำให้การเพิ่มเติมแก้คัดค้านคำให้การ พร้อมแสดงพยานหลักฐาน ต่อศาลปกครองกลาง ต่อมากลับไปยังคดีเดิม ที่คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๓/๒๕๖๕ จึงดำเนินการฟ้องคดี ค่าทดแทนที่ดินส่วนที่เหลืออันมี ราคาลดลงให้อีกร้อยละ ๕๐ ของค่าทดแทน ที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นปรับเพิ่มให้ เนื่องจากที่ดินส่วนที่เหลือ เป็นรูปสามเหลี่ยมชายตรง แนวทางการกำหนด ค่าทดแทนที่ดินและค่าทดแทนที่ดินส่วนที่เหลือมีราคาลดลงของ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนจึงสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การกำหนดเงินค่าทดแทน ตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงเป็นการกำหนดค่าทดแทนที่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม กับผู้ฟ้องคดีแล้ว สำหรับการกำหนดค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทน มีหลักเกณฑ์เป็นไปตามหลักวิชาการที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งข้อมูลราคาวัสดุก่อสร้าง และค่าแรงงานก่อสร้างก็มีที่มาชัดเจนและเชื่อถือได้ ค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่กำหนดโดยวิธีการดังกล่าวจึงมี ความเหมาะสมกับสภาพของอาคารสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งมีราคากลั่นเคียงกับราคาก่อสร้างที่ซื้อขายตามปกติในท้องตลาด ของอาคารสิ่งปลูกสร้างในขณะที่ถูกเวนคืนแล้ว กรณีจึงถือว่าการกำหนดค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างโดยวิธีการดังกล่าว ได้ดำเนินการโดยถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ส่วนการกำหนดค่าทดแทนต้นไม้ เป็นการกำหนดค่าทดแทนโดยคำนึงถึง พันธุ์ไม้ ระยะเวลาในการบำรุงรักษาระดับต้นไม้ และคำนึงถึงการให้ผลผลิตในอนาคตด้วย จึงเป็นการกำหนดค่าทดแทน ต้นไม้ที่ขอบด้วยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฯ ด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และการที่กรรมทางหลวงกำหนดค่าทดแทนความเสียหายจากการที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้อยู่อาศัย

เป็นคุณกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ศาลจึงไม่กำหนดค่าทดแทนจากการขาดประযุชน์ในการใช้บ้าน ค่าทดแทนในการขยาย และค่าใช้จ่ายในการหาแหล่งพักพิงให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีก

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องกรรมทางหลวงและอธิบดีกรมทางหลวง เพื่อเรียกค่าทดแทนการเงินคืนเพิ่มขึ้นอีกจำนวน ๒๕,๘๗๓,๘๗๓.๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้บรรยายคำฟ้องและมีคำขอท้ายคำฟ้องหลายประเด็น ผู้เข้ารับการประเมินจึงได้พิจารณาดำเนินการจัดทำความเห็นเพื่อเสนออธิบดีกรมทางหลวงขอให้สำนักงานคดีปกครองดำเนินการแก้ต่างคดีให้กรรมทางหลวงและอธิบดีกรมทางหลวง และผู้เข้ารับการประเมินดำเนินการจัดทำสรุปข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการจัดทำคำให้การ คำให้การเพิ่มเติมแก่ค้าดค้านคำให้การ รวมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคดี ซึ่งต้องศึกษา พิจารณาข้อเท็จจริง ศึกษาคำพิพากษาของศาลปกครอง และตรวจสอบเอกสารจากสำนวนคดีอื่นๆ ที่มีการฟ้องคดีในการเงินคืนตามพระราชบัญญัติการฟ้องคดี โดยรวมพยานหลักฐาน ที่มีน้ำหนักเป็นประยุชน์ต่อทางราชการ เพื่อหักล้างพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดี เสนอพนักงานอัยการและแสดงให้ศาลปกครองลงเส้นว่าการเงินคืนที่ดินรายผู้ฟ้องคดี ตามพระราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเงินคืนเพื่อสร้างทางหลวงพิเศษหมายเลข ๖ สายบางปะอิน – นครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๙ กรมทางหลวงได้ดำเนินการกำหนดค่าทดแทนถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๑ วรรคนี้ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงินคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งศาลปกครองลงพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี โดยเชื่อในข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของกรรมทางหลวงที่ได้เสนอต่อศาล

๓) ประยุชน์ที่หน่วยงานได้รับ

กรรมทางหลวงสามารถนำแนวทางการต่อสู้คดีในประเด็นนี้มาเป็นประยุชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการต่อสู้คดี กรณีที่มีการฟ้องร้องเรียกเงินค่าทดแทนที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง ต้นไม้ จากการเงินคืน และคดีนี้ ศาลปกครองลงพิพากษายกฟ้อง ทำให้รัฐไม่ต้องสูญเสียงบประมาณเพิ่มขึ้น อีกทั้ง ยังสามารถนำแนวทางตามคำพิพากษาดีนี้ไปใช้ให้เกิดประยุชน์สูงสุดในด้านการกำหนดค่าทดแทนให้แก่ผู้ถูกเงินคืนในงานของกรรมทางหลวงต่อไป

ชื่อข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

เรื่อง แนวทางการกำหนดค่าทดแทนการเงนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นธรรม ศึกษากรณีที่ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษายกฟ้อง

๑) สรุปหลักการและเหตุผล

การเงนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นการที่รัฐใช้อำนาจมหาชนพำนกเอกสารมสิทธิ์ในทรัพย์สินของบุคคล ซึ่งถือได้ว่า เป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน แต่เป็นกรณีที่รัฐจำเป็นต้องกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อประโยชน์ในการจัดทำสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะอันถือเป็นภารกิจสำคัญ ของรัฐที่จะสนับสนุนความต้องการของประชาชนโดยรวม ด้วยเหตุนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ วรรคสาม บัญญัติว่า “การเงนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดใช้ค่าทดแทนที่เป็นธรรม ภายใต้เวลาอันควรแก่เจ้าของ ตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความเสียหายจากการเงนคืน โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบต่อผู้ถูกเงนคืน รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้ถูกเงนคืนอาจได้รับจากการเงนคืนนั้น” ดังนั้น การที่บุคคลใดต้องได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการเงนคืนนั้น รัฐควรทดแทนความเสียหายดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรม และเสมอภาค ตามหลักการที่ประชาชนควรรับภาระต่อรัฐโดยเท่าเทียมกัน เพราะวัตถุประสงค์ของการเงนคืน ย่อมเป็นประโยชน์ของสาธารณะทั้งสิ้น

การพิจารณากำหนดเงินค่าทดแทนการเงนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นธรรมนั้น ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ อันได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในกรณีที่กฎหมายเฉพาะที่กำหนดให้มีการเงนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับใหม่ได้บัญญัติเรื่องการกำหนดเงินค่าทดแทนไว้เป็นพิเศษ ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ อันถือเป็นกรอบในการพิจารณากำหนดค่าทดแทนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งแก่ผู้ถูกเงนคืนและสังคม ซึ่งปัจจุบันผู้ถูกเงนคืนได้ฟ้องกรมทางหลวงต่อศาลปกครองเพื่อขอค่าทดแทนการเงนคืนอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยมีปริมาณการฟ้องคดีเงนคืน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวน ๒๐๙ คดี ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นจำนวน ๒๒๓ คดี ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นจำนวน ๑๔๔ คดี ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นจำนวน ๑๒๐ คดี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นจำนวน ๑๓๕ คดี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นจำนวน ๑๖๒ คดี (ข้อมูลจากกลุ่มกฎหมายเงนคืนที่ดิน สำนักกฎหมาย กรมทางหลวง) จากจำนวนปริมาณคดีทั้งหมด เห็นได้ว่าหากมีการกำหนดเงินค่าทดแทนการเงนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นธรรมแล้วย่อมมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ถูกเงนคืนเกิดความพอใจและอาจช่วยลดหรือป้องกันมิให้เกิดข้อพิพาท ขึ้นอีกได้ จึงเห็นสมควรศึกษาแนวคิดพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ยกฟ้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดเงินค่าทดแทนการเงนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นธรรม มีกรณีดังนี้

๑. กรณีการขอเงินค่าทดแทนเพิ่มโดยอ้างว่าเงินค่าทดแทนที่ได้รับไม่สามารถซื้อที่ดินจำนวนเท่าที่ถูกเงนคืนในพื้นที่เดียวกันได้ และที่ดินส่วนที่เหลือจากการเงนคืนไม่ได้มีราคาสูงขึ้น เช่น คำพิพากษาศาลมีดังนี้

๒. กรณีการขอเงินค่าทดแทนเพิ่มโดยอ้างว่าที่ดินแปลงข้างเดียวได้รับเงินค่าทดแทนมากกว่า เช่น คำพิพากษาศาลมีดังนี้

๓. กรณีการขอเงินค่าทัดแทนเพิ่มโดยอ้างว่าค่าทัดแทนที่ได้รับไม่เหมาะสมกับสภาพทำเลที่ตั้งของที่ดิน เป็นการกำหนดโดยไม่คำนึงถึงราคากันขายกันตามปกติในท้องตลาด และราคาค่าทัดแทนที่ดินที่ถูกเวนคืน ควรกำหนดเป็นอัตราเดียวกันทั้งแปลง ไม่ใช่กำหนดตามโฉน เชน คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๓๔/๒๕๔๗ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๙๖๕/๒๕๖๐

๔. กรณีการขอเงินค่าทัดแทนเพิ่มโดยอ้างว่าผลจากการเวนคืนทำให้กิจการค้าขายเสียหาย ที่ดินส่วนที่เหลือ ไม่สามารถปลูกสร้างอาคารได้ และราคาก่าทัดแทนโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง และต้นไม้ เป็นราคาน้ำที่ไม่สอดคล้องกับ ราคามาตรฐานท้องตลาด เช่น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๕๙/๒๕๔๙

(๒) ข้อเสนอแนะความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

เพื่อให้การกำหนดเงินค่าทัดแทนการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เกิดความเป็นธรรม เห็นสมควรนำแนวคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนดค่าทัดแทนการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในชั้นการกำหนดค่าทัดแทนของคณะกรรมการกำหนดราคาน้ำที่ เนื่องตั้ง และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นแนวทางในการต่อสู้คดีเมื่อมีการฟ้องคดีเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในงานราชการของกรมทางหลวงต่อไป

(๓) ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย เกิดความเป็นธรรม และความเสมอภาคแก่ผู้ถูกเวนคืนและสังคม อันอาจเป็นการช่วยลดหรือป้องกันมิให้เกิดข้อพิพาทในลักษณะ เดียวกันขึ้นอีก ลดการสูญเสียงบประมาณที่เพิ่มขึ้นและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทางคดี และหากมีการกำหนด เงินค่าทัดแทนการเวนคืนที่เป็นธรรม อาจมีผลทำให้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในอนาคตสามารถดำเนินการได้ โดยได้รับความร่วมมือจากเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกเวนคืนด้วยดี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) รุ่งอรุณ ๓๐๐๗๐. (ผู้ขอรับการประเมิน)
(นางสาวรุ่งอรุณ ทองทัพ)

(วันที่ ๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖)

(ลงชื่อ) ๘๙๙๑ (ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(นายมนตรี ธรรมวัฒน์)

(วันที่ ๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖)